

Titel: Kapitel III.

Citation: "Kapitel III.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e13816/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Dog skal ovenstaaende Forskrift ikke medføre nogen Indskrænkning i den hidtil bestaaende Afgang til for Underholdningsbidrag til Børn, forladte og fraseparerede Hustruer, at holde sig til Skyldnerens Arbeids- eller Tjenesteløn eller lignende Indtægt.

§ 470.

I saadant Gods, som ellers ifølge dets Natur kunde være Gjenstand for Exekution, kan Udlæg ikke gjøres, naar det ved Retshandler med Tredeemand eller ved dennes Bestemmelser retsgyldigen er fastsat, at Kreditorer ikke kunne søge Gyldestgjørelse i Godset.

§ 471.

I endnu ikke forfaldne Embeds- eller Bestillingstøn eller i lignende Indtægter samt i ikke forfaldne Rentpenge, Pensioner og hermed i Klasse staaende Understøttelser, som udredes af Statskassen, Kommuneskasser eller andre offentlige Kasser, kan Udlæg ikke gives.

§ 472.

Undtagne fra Exekution ere fremdeles: 1) De militære Underklassers Tjenestekomponenter i Overensstemmelse med Lov 21de Marts 1874 § 2, 2) Dagpenge og lignende Udbetalser til Embedsmænd eller Andre, som udføre offentlige Evert, samt Rejsudgifter og Lærepenge, der ere udbetalte til indfaldte Bidner eller Synsmænd, 3) Underholdningspenge, som ifølge Dødsbeslutning, Fortlig eller anden lignende Bestemmelse udredes til Hustruer eller Børn, 4) Understøttelse og Hjælp til Erværende, som gives af Stiftelser eller andre velbede Indretninger saavel som af Bøttigunderstøttelse, 5) Midler og Penge, der udenrigs fra indløses i Nationalbanken, samt Klasselotterigevinster.

§ 473.

Eiendenter, Overlevelsesrenter, Livsforfæringssummer og lignende mod Beberlag erhvervede Indtægter ere, forsaavidt ikke Andet ved Rettsforholdets Stiftelse retsgyldigen er bestemt eller vedtaget af Parterne, ikke undtagne fra Exekution, medmindre særlig Lovhjemmel derfor kan paavises.

Kapitel III.

Om Exekutionsforretningens Foretagelse og om Proceduren under samme.

§ 474.

Er det fornødne Exekutionsgrundlag tilstede, og finder Høgheden ikke ibrigt Noget til Hinder for at efterkomme Begjæringen om Exekution, berammer han en Lid til Forretningens Foretagelse, saavidt muligt i Overensstemmelse med Domsaverens Vifte.

Exekutionsforretningen skal i Reglen begynde paa Domsfældtes Bopæl, medmindre Høgheden skønner, at der ifølge de foreliggende Omstændigheder er Anledning til Afvi-gelse herfra.

Naar Dommen lyder paa Ublevering eller Afstaaelse af Ting, kan Exekutionsforretningen begynde, hvor disse forefindes.

Har Domsfælde ingen Bopæl i Riget, kan Exekutionsforretningen begynde, hvor Domsfælde antræffes, eller hvor Ting, som kunne tjene til Gyldestgjørelse, forefindes.

§ 475.

Forretningen kan ikke fremmes, medmindre der under den gives behørigt Nøde fra Domsaverens Side.

Derimod kan den foregaa, selv om Domsældte ikke træffes tilstede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen Anden fremtræder som befuldmægtiget til at give Møde for Domsældte, Fogden opfordre hans Hustru, Børn over 18 Aar, Ejendomsfolk eller andre til Husstanden hørende vogne Personer, som ere tilstede, til at varetage hans Lær under Forretningen. Ere saadanne ikke heller at antræffe, eller ere de uwillige til at optræde, rettes en lige Opfordring til hans Husvært, Principal, Husbonde, Køremester eller Arbeidsherre, forsaavidt nogen af disse ere tilstede.

§ 476.

Forretningen begynder med, at Fogden opfordrer Vedkommende til ved Forbringens Byldestjølørelse og de Domsældte til Last faldende Omkostningers Betaling at afsværge Eksekutionens videre Fremgang. Er dette ikke, strider Fogden efter Domhaverens nærmere Begjæring til at foretage de fornødne Eksekutionshandlinger i Overensstemmelse med Reglerne i dette Affinis Kapitel II.

§ 477.

Domsældte er pligtig paa Fogdens Forlangende at aabne sine Bøxer og Sjemmer, for at det, naar Domhaveren begjærer det, kan ses, om heri indeholdes Gjenstande, som egne sig til Udlæg. I Værgingstilfælde, saavel som naar Ingen træffes tilstede, der er istand til at efterkomme Forlangendet, kan Fogden stride til den fornødne Ragns Anvendelse. I fornødent Fald er Fogden ligeledes beføjet til at undersøge Domsældtes Person, hvis der er Grund til at antage, at han har skjult Børdigjenstande paa sig.

§ 478.

Skyldneren er pligtig under Eksekutionsforretningen paa Forlangende at opgive redbeligen og overensstemmende med Sandheden, hvad han eier til Sikkerhed for eller Byldestjølørelse af Forbringeren, samt iøvrigt at meddele alle i saa Henseende fornødne Oplysninger. Er Skyldneren ikke tilstede, kan Rekvirenten begjære Forretningen udjat og med et af Fogden bestemt Barjel lade ham tilfjæ til Møde, hvilket af Rekvirenten kan forlanges afholdt paa Fogdens Kontor.

Begjær Skyldneren sig ved at fremkomme med Dydigheder og Oplysninger, eller undlader han uden lovlige Forskald at møde ved Forretningens Fortsættelse, kan Rekvirenten forlange ham henfat i simpelt Fængsel, indtil han opfylder sin Pligt i saa Henseende, dog ikke udover 6 Maanedes.

§ 479.

Naar Skyldneren under en Eksekutionsforretning eller paa en Tid, da han maatte forubse en saadan, i egenlyttig Hensigt for at uddrage sin Kreditor den han tilkommende Byldestjølørelse foretager Noget, der gaar ud paa, at hans lovlige Giendele eller Forbringinger skulle undrages fra at udlægges til paagjældende Kreditor, bliver han at anse med Straf efter den almindelige borgerlige Straffelovs § 260.

§ 480.

Fra Domsældtes Side kan der med den i § 440 givne Begrænsning fremsættes Indsigelser imod Eksekutionens Fremme enten i det Hele eller for en Del eller paa den paa- staaede Maade.

I Anledning af de fremsatte Indsigelser kan Domhaveren ytre sig.

Om nogen yderligere Ordværling skal finde Sted, beror paa Fogdens Tilladelse.

§ 481.

Trediemand kan fremsætte Indsigelser imod Eksekutionen, naar dennes Foretagelse paa den paaftaaede Raade vilde stride imod hans Ret. Han har i saa Fald blot at møde under Forretningen, fremsætte sin Indsigelse til Protokollen og ægte Fogdens Kjendelse, hvorefter den indtrædende Trediemand er at anse som Part i Forretningen.

§ 482.

Forhandlingerne for Fogden foregaa mundtlig.

Fogden paaftaender den opstaaede Tvistighed i Genhold til, hvad der fra Parternes Side forklares og indrømmes under Forhandlingerne, saavel som i Genhold til de fremlagte Dokumenter og andre skriftlige Beviser.

Under Forhandlingerne for Fogden kan i Reglen Bevisførelse ved Vidner, Syn og Skøn eller Parternes personlige Afhørelse ikke finde Sted.

Enhver Hovedsagen efter sin Beskaffenhed under Underretternes Afgjørelse, har Fogden at yde Parterne Beileddning i Overensstemmelse med Grundsatningerne i § 346.

§ 483.

I Fogdeprotokollen optages:

- a) Angivelse af Tid og Sted for Forretningen, Parternes Navne, Eksekutionsgrundlagets Beskaffenhed;
- b) Betegnelse af Fogdens og Vidnerens Navne;
- c) Beretning om Forretningens Gang i Almindelighed.

I Tilfælde af Tvist optages i Fogdeprotokollen en ordret Angivelse af de fremsatte Paastande.

Derhos lader Fogden i det Omfang, som af ham skjønes hensigtsmæssigt, Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng protokollere, dog ikke ordret, men kun efter deres væsentlige Indhold.

Det Tilførte oplæses og vedkjendes.

§ 484.

Udsættelse kan i Reglen ikke gives under Forretningen, medmindre Parterne ere enige herom.

Derimod kan Fogden anordne eller tilstaa en Standstning i Forhandlingerne, naar Omstændighederne kræve det, men uden at Forretningen afbrydes.

Fogden har da paa Domhaverens Forlangende ved Bevogtning eller paa anden Maade at træffe de fornødne Foranstaltninger for at opretholde den samme Tilstand, indtil Forretningen atter fortsættes. Parterne skulle paa behørig Maade underrettes om Tiden herfor.

§ 485.

I opstaaede Tvistigheder affiger Fogden Kjendelse umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller dog snarest muligt.

Kjendelsen, der skal være forsynet med Grunde, indføres fuldstændigt i Protokollen.

Dens Fuldbørdelse kan ikke hindres ved Anvendelse af Retsmidler.

§ 486.

I Fogdeprotokollen optegnes nøiagtigt alle de enkelte Gjenstande, hvori Udlæg gjøres ved hver enkelt Gjenstand tilføies dens Værdi efter den stedsundne Ansættelse.

Fogden erklærer derefter til Protokollen de optegnede Gjenstande for udlagte til Dom-

haverens fyldestgjørelse og betyder Domsældte, at han fra nu af ikke uden at paadrage sig Strafansvar kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Udlægshaverens Ret. Er Domsældte ikke tilfede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 475 tilfalder paa hans Begne, Paalæg om at give Domsældte en saadan Betydning, og efter Omstændighederne kan lignende Betydning gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det Udlagte er.

§ 487.

Hvor der gives Udlæg i fast Eiendom, uden at der tillige gives Udlæg i dens Frugter og Indtægter, forbliver den indtil Tvangsauktionen i Skyldnerens Besiddelse, medmindre denne findes at odelægge eller forringe Eiendommen, i hvilket Tilfælde den kan sættes under en af Fogden valgt Mand's Bestyrelse.

Udlægforretningen maa for at kunne gjøres gjældende imod dem, der ved Retshandler maatte erhverve Rettigheder over Eiendommen, tinglyses ved dennes Bærnehing efter de om Pantfæstning af fast Eiendom gjældende Regler.

§ 488.

Udlagt Løsøre maa, naar Udlægshaveren modtager sig det, ikke forblive i Skyldnerens Besiddelse, medmindre denne stiller antagelig Sikkerhed for dets Tilstedeværelse i uforringet Stand, men Udlægshaveren er i Almindelighed berettiget til at tage udlagt Løsøre i sin Bevaring, dog, hvis det Udlagtes Værdi betydeligt overstiger hans Fordring, kun imod Sikkerhedsstillelse.

Hvor udlagt Løsøre ikke lades tilbage i Skyldnerens Besiddelse, og det heller ikke tages i Bevaring af Udlægshaveren, enten fordi denne ikke ifølge ovenstaaende Regel har Ret dertil, eller fordi han ikke vil paatage sig dets Bevaring, har Fogden at træffe de fornødne Foranstaltninger til det Udlagtes Bevaring paa Domsældtes Beføstning.

§ 489.

Naar Gjældsbreve udlægges til Forauktionering, maa de forsynes med en Paategning om Udlaget, hvis dette skal kunne gjøres gjældende imod Trediemand, der senere i god Tro har faaet Gjældsbeviset overdraget til Eiendom eller Pant, eller imod Skyldneren, der senere i god Tro har ydet Betaling paa Kapitalen til den, hos hvem Udlaget er stet, mod Kvittering paa eller Udlevering af Gjældsbrevet.

Hvor der gjøres Udlæg i Fordringer af anden Beskaffenhed, maa der meddeles Skyldneren Underretning herom, da denne i Mangel heraf befries ved i god Tro at betale til den, hos hvem Udlaget er stet. Det Samme gjælder for Skyldneren efter et Gjælds brev for Rentebetalingens Vedkommende.

§ 490.

Kan den Ting, hvori Udlæg gjøres, ikke overleveres til Udlægshaveren eller den Mand, som efter Fogdens Bestemmelse skal have den i Bevaring, paa Grund af Trediemands Ret til at besidde Tingen, bliver det efter Omstændighederne ifølge Udlægshaverens Begjæring af Fogden at tilkendegive vedkommende Trediemand, at Skyldneren ikke er besejret til at modtage Tingen, naar Trediemands Ret til dens Besiddelse ophører.

§ 491.

Naar de i de foregaaende Paragrafer foreskrevne Bestemmelser ere iagttagne, kan den Ret til efter lovlig Omgang at fyldestgøres af det Udlagte, som Udlaget giver, ikke betages Udlægshaveren herved ved Skyldnerens paafølgende Død eller Konkurs eller ved senere

af andre Kreditorer tværfat Udlæg, ligesom Skyldneren ei heller ved senere Retshandler gylbigen kan overdrage Trebiemand nogen mod Udlægshaverens Ret stridende Rettighed over det Udlagte.

Dog taber Udlægshaveren i Løsøre, som er forblevet i Skyldnerens Besiddelse, sin af Udlaget flydende Sifferhedsret overfor Skyldnerens Kreditorer i Tilfælde af Konkurs eller senere Udlæg, naar han ikke inden 12 Uger efter Udlægsforrettningens Slutning strider til Tvangsauktion, eller under en Gjenoptagelse af Fogedforretningen faar det Udlagte bragt ud af Skyldnerens Besiddelse, medmindre han ved Retsmidlets Anvendelse eller Trebiemands Ret har været hindret i at fremme Tvangsforretningen.

§ 492.

Biser den stedsundne Tvangsauktion, at Udlægshaveren ikke bliver fyldestgjort af det Udlagte, eller kan en Udlægshaver, der ikke har faaet tilstrækkeligt Udlæg til at dække hans Fordring, senere paavise Gods, hvortil der kan gøres Eksekution, er han berettiget til at forlange Eksekutionsforretningen gjenoptagen og forsat efter de ovenfor givne Regler. Omvendt er den, hos hvem Udlaget er flet, berettiget til at begjære Forretningen gjenoptagen, og det hele Udlæg i det Hele eller for en Del hævet, naar den Fordring, hvorfor det er gjort, i det Hele eller for en Del maatte være bleven betalt, efterat Udlaget er flet.

Egeledes kan Fogden efter Domshaverens Begjæring gjenoptage Eksekutionsforretningen og træffe ny Bestemmelse om Bevaringen og Administrationen af det Udlagte, naar Tiden, som vil hengaa forinden Auktionen, betydeligt vil blive forlænget paa Grund af Retsmidlets Anvendelse imod Udlægsforretningen, eller naar Domsældtes Forhold med Hensyn til udlagt Gods, som er forblevet i hans Besiddelse, giver Anledning dertil, eller naar Beføstelsigheden ved det Udlagtes Bevaring eller lignende Grunde opfordre dertil.

§ 493.

Dgaa i andre Tilfælde end de i § 492, jfr. § 491 2det Stykke, nævnte kan Eksekutionsforretningen gjenoptages efter Begjæring af Trebiemand eller en af Parterne naar alle Vedkommende samtykke dertil.

§ 494.

Imod den sluttede Eksekutionsforretning kan der anvendes Retsmidler i Genhold til de nærmere Bestemmelser herom i dette Afsnits Kapitel V.

Imod Kjenbelsler, der affiges af Fogden, kan der først anvendes Retsmidler, efterat hele Eksekutionsforretningen er sluttet.

§ 495.

Retsmidler imod Eksekutionsforretningen maa i Reglen anvendes inden 4 Uger, efterat Eksekutionsforretningen er endelig sluttet. Efter Udløbet af denne Frist kan Eksekutionsforretningen ikke svækkes, undtagen hvor den i det Hele eller for en Del kan bringes til at bortfalde som en Sølge af, at Eksekutionsgrundlaget paa lovlig Maade tilintetgøres eller forandres.

Dog kan Landrettens Formand efter et fra vedkommende Part indgivet skriftligt Andragende, hvormed de fornødne Oplysninger maa følge, tillade, at Eksekutionsforretningen angribes ved Retsmidler inden et Aars Forløb, naar ganske særegne Omstændigheder retfærdiggjøre, at Parten ikke i rettid har gjort Retsmidler gjældende.

Kapitel IV.

Om Tvangsauktion.

Første Underafdeling.

Almindelige Bestemmelser.

§ 496.

Udlæg til Forauktionering giver Ret til, efter de i det følgende opstillede Regler, at sætte det Udlagte til offentlig Auktion og gjøre sig betalt af Auktionssummen, jfr. dog § 515.

Om Afgangen til at stille haandsaet Pant til offentlig Auktion uden foregaaende Dom eller Forlig og Udlæg gjælder den borgerlige Retts Regler, jfr. Konkurslovens § 155.

Ligeledes har det sit Forblivende ved den Statskassen som Pantbaver for kreditorerne Toldafgifter i de en Oplagsbaver betroede Oplagsbaver tilkomme Ret til at forauktionere disse uden foregaaende Rettsforfølgning.

§ 497.

Tvangsauktionen foretages i Reglen af den Foged, som har iærskat Udlæget.

Auktionen bliver i Almindelighed at afholde i den Jurisdiktion, hvor Udlæget er Ret. Dog er Retvirenten berettiget til at lade de udlagte Gjenstande kortlægge i nærmeste Kjøbstad eller med Fogdens Billigelse andetsteds.

Dette Steds Foged er da pligtig at afholde Auktionen; dog skal ogsaa den Foged, som har foretaget Udlæget, være besejret til at afholde Auktionen, dersom Retvirenten ønsker det, og han selv dertil er villig.

§ 498.

Ved Auktionsens Afholdelse er særlig Tilfaldelse af Vidner ikke fornøden.

Det eksklusive Politie er forpligtet til paa Begjæring at yde Fogden Bistand i Dørensstemmelse med, hvad der i § 437 er bestemt.

§ 499.

Ved Begjæringen om Tvangsauktion forholtes der efter de ovenfor i § 439 givne Regler, dog at her desuden Udskrift af Udlægsforretningen maa medfølge, medmindre Tvangsauktionen skal foretages af den samme Foged, som har foretaget Udlægsforretningen, i hvilket Tilfælde en simpel Paaberaabelse af Udlægsforretningen med Angivelse af dens Datum er tilstrækkelig.

§ 500.

Giver Fogden, at Grundlaget for Tvangsauktionen er i Orden, og at iøvrigt Intet er til Ginder for det Udlagtes Forauktionering, har han at foretage de til Auktionsens Afholdelse fornødne Skridt i Genhold til den fremsatte Begjæring.

Det bliver at iagttage, at Auktionen ikke maa foregaa, førend den til Retsmidlers Anvendelse givne ordentlige Frist af 4 Uger er udløbet. Fremlægges Bevis for, at Udlægsforretningen inden denne Frists Udløb af nogen af de oprindelige Parter lovlig er angrebet ved Retsmidler, enten selvsændigt eller som et Tilbehør til Dommen, bliver det Udlagtes Forauktionering at stille i Bero.

Dog kan Fogden, naar de udlagte Gjenstande ere udsatte for Fordærvelse eller væsentlig Værdiforringelse ved at henligge saa længe, som Sagtagelsen af foranstaaende Bestem-